

Un Quixot anomenat Cervantes

VA COM VA. PER LLUM DEGÀES

Il·lustració: Laura Estrada

En un lloc del Pla de Bages, el nom del qual tots coneixeu, de temps ha que hi viu un Quixot molt cervantí que confon un grup de iaioflautes intentant fer-se una foto dalt del Collbaix amb un exèrcit de piròmans disposats a cremar amb les seves pipes els onze metres de bandera espanyola que guarneix el seu fortí, on viu atrinxerat amb la seva dolça Dulcinea, sotmesa a l'amenaça dels llaços grocs, que remoguts pel vent semblen flames destructores, atïades per les pales d'un molí gegantí, comandat per la mà supremacista de l'alcalde. Mentre el regent Rajoy i el seu lacai Albiol tracten de consolar la desconsolada dama amb sentits mots de suport, aquesta deixa caure una llàgrima a la sorra del programa de la Griso que, commocionada, la converteix en diluvi universal. On s'és vist que, en no poder calar foc a la bandera, els terroristes hagin cremat quatre papers al portal de «Si nosaltres no fem cap mal a ningú ni pertanyem a cap associació», declara la pobra Dulcinea, «llevat de l'associació sense ànim de lucre Democracia y Unidad, dedicada a maltractament de la dona i al maltractament infantil (sic)». Mentre l'Espanya de Rajoy, Albiol i Griso s'uneix al dolor de Dulcinea, el seu Quixot planta cara tot sol als avis incendiàries, amb aquestes valentes paraules dissuassòries: «Sois unos terroristas y tú eres una mal follada, sí, tú. Vete a tu casa a hacer la faena, guarra. A la mierda, cabrones. Todos en la cárcel. Y fusilados. Si volviera Franco no dejaría ni uno. Hijos de puta».